

[Gideon.]

spørgsmål, der skilte os: spørgsmålet om aspirantordningen, den, der nu er medtaget i § 7 i bemandingsloven. Jeg skal ikke ved denne lejlighed genoptage den debat med det ærede medlem hr. Peter Nielsen om dette spørgsmål, som vi førte ved første behandling, men jeg mener, det er en fordel, at vi har fået det med. Jeg gik ind for det ved lovforslagets første behandling og også ved behandlingen i forrige folketingsår; det var som nævnt det eneste spørgsmål, der skilte os. Det store flertal inden for udvalget, bestående af repræsentanterne for det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre, var enigt om, at denne bestemmelse skulle optages i det da foreliggende lovforslag, hvor den ikke fandtes. Det var alene de socialdemokratiske repræsentanter; der modsatte sig det og dermed bevirkede, at de tre lovforslag ikke blev gennemført i forrige folketingsår. Nu lykkes det altså at gennemføre det. Det skyldes naturligvis ikke mindst, at den højtærede handelsminister havde medtaget denne bestemmelse i det nu fremsatte lovforslag. Jeg kan som sagt kun hilse med tilfredshed; at vi har fået denne bestemmelse med. Der sker en lille ændring ved det ændringsforslag, der er stillet, men nogen realitetsændring bliver det jo ikke. Det er kun ét udtryk, der bliver ændret til et andet. „Normalt ikke“ ændres til „kun i undtagelsestilfælde“, og det er vel en smagssag, om man finder, at der er nogen væsentlig forskel på de to udtryk.

Jeg kan ligeledes udtale min tilfredshed med, at det lykkes at få gennemført, at fiskerne får en fast repræsentant i uddannelsesrådet. Det var noget, som også jeg gjorde mig til talsmand for ved lovforslagernes første behandling. Det samme kan jeg sige om udvidelsen af sætteskippernes beføjelser. Den højtærede handelsminister har jo, skal vi sige været lidt svingende med hensyn til dette spørgsmål, men jeg tror, at vi nu får en ordning, der tilfredsstiller alle rimelige ønsker fra sætteskippernes side, uden at det kan siges, at nogens interesser er gået for nær.

Det spørgsmål, som i udvalget har givet anledning til de fleste drøftelser, er spørgsmålet om betimeligheden af i stedet for kravet om en sejlskibsuddannelse at indføre, således som lovforslaget gik ud på, en vis

tids tjeneste i et sejlskoleskib som betingelse for at kunne blive styrmand og i forbindelse dermed problemet om skoleskibet „Danmark“. Allerede under lovforslagernes behandling i forrige folketingsår gav jeg udtryk for det synspunkt, at det vel kunne være et spørgsmål, om man i det hele taget skulle opretholde kravet om sejlskibsuddannelse på den ene eller den anden måde. Det er jo noget, man er gået bort fra i vistnok alle andre lande, og derfor var det et spørgsmål, om det var nødvendigt at opretholde det for vort vedkommende. Det ville jo blandt andet medføre, at skoleskibet „Danmark“, der skulle benyttes til denne uddannelse, ikke kunne foretage sine lange rejser og vise flaget ude på de store have, og vi var mange, der var meget kedede af, hvis det skulle blive tilfældet.

Resultatet af de overvejelser, der er foregået i udvalget, er, som det også er blevet nævnt af den ærede ordfører, blevet, at kravet om sejlads med sejlskoleskib som betingelse for erhvervelse af bevis som styrmand bortfalder. Dermed er ikke sagt, at sejlskibsuddannelsen er uden betydning. Tværtimod har vi i udvalget været enige om at udtale, at man anser den for betydningsfuld for den almene sømandsuddannelse, og dette er også, som det blev nævnt, kommet til udtryk i ændringsforslag nr. 7 til bemandingslovens § 35, hvorefter sejlads med skoleskib ved opgørelsen af den samlede fartstid medregnes med indtil 6 måneder mere end den faktiske fartstid.

Hvorledes det fremtidig vil gå med „Danmark“ står jo endnu i dag hen i det uvisse.

Når vi skulle gøre de tre her foreliggende lovforslag færdige nu — og det var nødvendigt — var det ikke muligt at tage stilling til „Danmark“'s fremtidige anvendelse, og det beklager jeg. For mig personlig vil det være en sorgens dag, hvis skoleskibet „Danmark“ ikke længere skulle vise vort flag ude på de fjerne have. Jeg synes, at vi gør os for små, hvis vi siger, at vi ikke har råd til det. Det er måske den bedste og billigste ambassadør, vi har ude i det fremmede. Men jeg vil håbe, at ikke mindst den offervilje, man har vist fra skibsfartens side, må føre til, at „Danmark“ som et led i uddannelsen af vore fremtidige navigatører må kunne fortsætte sin færd som hidtil.